

UVOD

1.1 O Mentalnoj higijeni

Mentalna higijena predstavlja skup mera i tehnika usmerenih na sprečavanje mentalnih poremećaja i unapređenje mentalnog zdravlja. Ona se pre svega bavi sprečavanjem duševnih poremećaja, slomova i bolesnih stanja ispoljenih u ponašanju čoveka prema samom sebi i prema okolini. Ljudsko ponašanje je uslovljeno biološkim i socijalnim faktorima.

Biološki faktori su određeni biološkim nasleđem koji se ispoljavaju u određenim biološko – psihološkoj strukturi. Socijalni faktori se određuju socijalnim nasleđem koji se ispoljavaju u određenim socijalno – psihološkim strukturama. Pod socijalnim nasleđem podrazumevamo sama iskustva i idejno – politička, kulturna i druga znanja. Socijalno nasleđe je ono što svaki pojedinac prima kao deo prošlih generacija, bez potrebe da on to sam ponovo otkriva.

Pod biološkim nasleđem podrazumevamo one osobine koje se nasleđuju od svojih predaka. To je ono što se odnosi na genetsko nasleđe. Nasleđene karakteristike, svojstva, obeležja i drugo mogu se klasifikovati na:

ANATOMSKE (koje obuhvataju oblik, veličinu, građu tela),

FIZIOLOŠKE (koje obuhvataju duševni život, plodnos, imunitet),

PATOLOŠKE (koje obuhvataju defekte i deformacije na mentalno – psihičke karakteristike pojedinca).

Mentalna higijena ima zadatak da spreči dejstvo onih štetnih činilaca koji doprinose pogrešnom i nepoželjnom funkcionisanju ličnosti i rušenju njene unutrašnje strukture, što se ispoljava u raznim duševnim poremećajima i oboljenjima.

ŠTA JE ZDRAVLJE?

Definicija zdravlja pojedinca ili socijalnih grupa je često neprecizna ili neadekvatna. Svetska zdravstvena organizacija, zdravlje određuje kao stanje potpunog fizičkog, psihičkog i socijalnog blagostanja, a ne kao odsustvo bolesti oronulosti

MENTALNA HIGIJENA U VRTIĆU

Polazak u vrtić i odvajanje od kuće, odlazak u nepoznato na kraće vreme, većina dece to teško prihvata, pogotovo ako je vaspitač hibridan i strog. I roditelji greše kada ističu da će vaspitač u red dete. Te roditeljske pretnje stvaraju kod dece otpor prema vrtiću, ali ako dete preživi neuspeh, otpor prema vrtiću se povećava.

Svakodnevnim odlaskom u vrtić prekida se sa ustaljenim rasporedom vremena sa igračkama i drugovima, navikama u porodičnim odnosima. Vaspitač, dete i roditelj dobijaju nove dužnosti koje do tada nisu imali, ali koji mogu dovesti do velikih briga i stresova. Događaji u vrtiću mogu biti šokantni za dete jer može da upadne u stresnu situaciju u kojoj se javlja neočekivano ponašanje u razvoju, kao na primer gubitak apetita, nekontrolisano

mokrenje, govorni problemi, povučenoš, naglašena agresivnost, zbuđenost. Ličnost vaspitača ima poseban značaj za mentalno zdravlje dece. U porodičnom domu, deca su sa roditeljima uspostavljali jedan poseban odnos koji je postao tipičan i za roditelje i za decu.

U vrtiću, dete čeka da će odnos sa vaspitačem biti isti kao i sa roditeljem, međutim, to očekivanje donosi razočarenje za dete. Dete bi poželeo da vaspitaču sedne u krilo, da joj dohvati lice, da je poljubi kao majku, ali u tom odnosu doživljava prekor i uvredu, na primer idi na svoje mesto, budite deco pažljivi, sad niko ne sme da šeta po učionici, vi ste u

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com